

Η σημασία της θυσίας του Χριστού (Αγ. Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 13 Απριλίου, 2012

Κατηχητικός λόγος του **Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου** σχετικά με τη σημασία της θυσίας του Ιησού Χριστού, για την ζωή του ανθρώπου.

«Ο Κύριος Ιησούς και Θεός μας **χωρίς να φταίει σε τίποτε ραπίσθηκε**, ώστε οι αμαρτωλοί που θα τον μιμηθούν, όχι μόνον να λάβουν άφεση των αμαρτιών τους, αλλά και να γίνουν **συγκοινωνοί στη θεότητά του με την υπακοή τους**.

Εκείνος ήταν Θεός κι έγινε για μας άνθρωπος. Ραπίσθηκε, φτύστηκε και σταυρώθηκε, και με όσα έπαθε ο απαθής κατά τη θεότητα είναι σαν να μας διδάσκει και να λέει στον καθένα μας:

«Αν θέλεις, άνθρωπε, να γίνεις Θεός, να κερδίσεις την αιώνια ζωή και να ζήσεις μαζί μου, πράγμα που ο προπάτοράς σου, επειδή το επεδίωξε με κακό τρόπο, δεν το πέτυχε, **ταπεινώσου, καθώς ταπεινώθηκα κι εγώ για σένα** - απόφυγε την αλαζονεία και την υπερηφάνεια του δαιμονικού φρονήματος, δέξου ραπίσματα, φτυσίματα, κολαφίσματα, υπόμεινέ τα μέχρι θανάτου και μην ντραπείς.

Αν όμως εσύ ντραπείς να πάθεις κάτι χάρη των εντολών μου, καθώς εγώ ο Θεός έπαθα για σένα, **θα θεωρήσω κι εγώ ντροπή μου το να είσαι μαζί μου** κατά την ένδοξη έλευσή μου και θα πω στους αγγέλους μου:

Αυτός κατά την ταπείνωσή μου ντράπηκε να με ομολογήσει και **δεν καταδέχθηκε να εγκαταλείψει τον κόσμο και να γίνει όμοιός μου**. Τώρα λοιπόν που απογυμνώθηκε από τη φθαρτή δόξα του Πατέρα μου, θεωρώ ντροπή μου ακόμη και να τον βλέπω. Πετάξτε τον λοιπόν έξω: «αρθήτω ο ασεβής, ίνα μή ίδη την δόξαν Κυρίου»

(Ησ. 26:10) (διώξτε τον ασεβή για να μη δει τη δόξα του Κυρίου).

Φρίξετε, άνθρωποι, και τρομάξετε, και **υπομείνετε με χαρά τις ύβρεις που ο Θεός υπέμεινε για τη σωτηρία μας...** Ο Θεός ραπίζεται από έναν τιποτένιο δούλο... και εσύ δεν καταδέχεσαι να το πάθεις αυτό από τον ομοιοπαθή σου άνθρωπο; Ντρέπεσαι να γίνεις μιμητής του Θεού, και πώς θα συμβασιλεύσεις μ' αυτόν και θα συνδοξασθείς στη βασιλεία των ουρανών, αν δεν υπομείνεις τον αδελφό σου; Αν και 'κείνος δεν καταδεχόταν να γίνει άνθρωπος για σένα και σ' άφηνε να κείτεσαι μέχρι τώρα στην πτώση της παραβάσεως, δεν θα βρισκόσουν τώρα στον πυθμένα του Άδη, άθλιε, με τους άπιστους και τους ασεβείς;

Αλλά τί θα πούμε προς αυτούς πού δήθεν εγκατέλειψαν τα πάντα κι έγιναν φτωχοί για την βασιλεία των ουρανών;

— Αδελφέ, φτώχυνες και μιμήθηκες το Δεσπότη Χριστό και Θεό σου. Βλέπεις λοιπόν ότι τώρα **ζει και συναναστρέφεται μαζί σου**, αυτός που βρίσκεται υπεράνω όλων των ουρανών. Να, βαδίζετε τώρα οι δυο μαζί- κάποιος σας συναντάει στο δρόμο της ζωής, **δίνει ράπισμα στον Δεσπότη σου, δίνει και σε σένα**. Ο Δεσπότης δεν αντιλέγει και συ αντεπιτίθεσαι; «Ναι», λέει, γιατί είπε σε εκείνον που τον ράπισε: «ει κακώς ελάλησα, μαρτύρησον περί του κακού- ει δε καλώς, τί με δέρεις;» (Ιω. 18,23). (Αν είπα κάτι κακό, πες ποιο ήταν- αν όμως μίλησα σωστά, γιατί με χτυπάς;)».

Αυτό όμως δεν το είπε αντιμιλώντας, όπως φαντάστηκες, αλλά επειδή εκείνος **«αμαρτίαν ουκ εποίησεν, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού»** (δεν έκανε αμαρτία, ούτε βρέθηκε δόλος στο στόμα του).

Και για να μη νομισθεί, ότι, επειδή τάχα αμάρτησε, δίκαια τον χτύπησε ο δούλος λέγοντάς του: «ούτως αποκρίνει τω αρχιερεί;» (Ιω. 18,22)- (έτσι αποκρίνεσαι στον αρχιερέα;), για να αποδείξει λοιπόν ανεύθυνο τον εαυτό του, είπε τον παραπάνω λόγο. **Δεν είμαστε όμως όμοιοί του εμείς οι υπεύθυνοι για πολλές αμαρτίες.**

Έπειτα, μολονότι υπέμεινε πολύ χειρότερα απ' αυτό, δεν μίλησε καθόλου, αλλά μάλλον **προσευχήθηκε για τους σταυρωτές Του.**

Εκείνος, αν και τον περιέπαιζαν, **δεν αγανακτούσε**, και σε γογγύζεις;

Εκείνος ανέχεται φτυσίματα, κολαφίσματα και φραγγελώσεις, και σε δεν ανέχεσαι ούτε ένα σκληρό λόγο;

Εκείνος δέχεται σταυρό και την οδύνη των καρφιών κι ατιμωτικό θάνατο, και συ δεν καταδέχεσαι να εκτελέσεις τα ταπεινά διακονήματα;

Πώς λοιπόν θα γίνεις συγκοινωνός στη δόξα, αφού δεν καταδέχεσαι να γίνεις συγκοινωνός στον ατιμωτικό του θάνατο; Μάταια στ' αλήθεια εγκατέλειψες τον πλούτο, αφού δεν δέχθηκες να σηκώσεις τον σταυρό, δηλ. να υπομείνεις πρόθυμα την επίθεση όλων των πειρασμών - **έτσι απόμεινες μόνος στον δρόμο της ζωής και χωρίςθηκες δυστυχώς από τον γλυκύτερο Δεσπότη και Θεό σου!**»

(από το βιβλίο «**Σταυροαναστάσιμα**», έκδοσις I.M. Αγίου Συμεών Νέου Θεολόγου)

(Πηγή ηλ. κειμένου: xfe.gr)